

Richness of the Mountains and Country as shown in *Kutrala Kuravanchi*

A. Arun Bejo, Tamil Research Scholar, Reg. no. : 21113154021022, S.T.Hindu College, Nagercoil, Manonmaniam Sumdaranar University, Tirunelveli-12, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0170-7230>

Dr. P. M. Jayakala, Associate Professor, Tamil Research Centre, S.T.Hindu College, Nagercoil, Manonmaniam Sumdaranar University, Tirunelveli-12, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0736-0047>

Received: 1 April 2025; Revised: 15 April 2025; Accepted: 29 May 2025; Available Online: 30 July 2025.

Abstract

Kuravanchi literature has a distinctive place in minor Tamil literature. “Thirukkuttrala Kuravanchi” was written by Tirikooda Rasappa Kavirayar. This masterpiece has been often honoured as the “Crown of Poetry,” and exemplifies the richness of the Kuravanchi tradition from its themes and structure. The work connects devotion, romance, folklore, and cultural expression into a refined narrative. The central theme of the work is the worship of God and the depiction of the sacred procession (Thiru Ula) of the Lord. It elevates its devotional essence. There is also an equal significance in it and that is the love story of Vasanthavalli, it introduces lyrical charm and emotional depth. The Kuravanchi drama is characterised by vibrant dialogues such as the exchanges between Singhan and Singhi. It adds dramatic vitality and humour. These elements highlight the poetic talent of Rasappa Kavirayar. Hence, Thirukkuttrala Kuravanchi serves as a cultural reservoir and presents vivid descriptions of the lives and traditions of the people who inhabited the region. This work is an aesthetic appeal and enriches the understanding of Tamil cultural heritage by blending devotion, folklore, romance, and social life.

Keywords: Sittilakkiyam, Kuravanchi, Thalaivan, Thalaivi, Malai Valam, Natu valam.

References

- [1] Innasi.Su (Pub). *Chathurakaradi*. Sandhya Publishing House, Chennai, 2005.
- [2] Puliur Kesigan. *Kutrala Kuravanchi*. Saradha Pathipagam, Chennai, 2009.
- [3] ---. *Tolkappiyam*. Sri Senbaga Publishing House, Chennai, 2010.
- [4] Punnaivananatha Mudaliar, P.C & Ramasamy Pillai, C. *Kutrala Kuravanchi*. Saiva Siddhanta Publishing House, Tirunelveli, 1950.
- [5] ---. *Thirukkuttrala Kuravanchi*. Kala Chetram Publication (U.V.S. Library), Chennai, 1945.
- [6] ---. *Thirukkuttrala Kuravanchi*. Thirukkuttrala Swami Koil Publication, Tenkasi, 1953.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

குற்றாலக் குறவஞ்சி இலக்கியம் காட்டும் மலை வளமும் நாட்டு வளமும்

அ. அருண் பெஜோ, தமிழ் முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: 21113154021022, தெ. தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில், மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி - 12, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0170-7230>

முனைவர் பா. ம. ஜெயகலா, இணைப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம், தெ. தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில், மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி - 12, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0736-0047>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சிற்றிலக்கிய வகைகள் 96 அதில் முக்கியமான ஒரு வகையாக கருதப்படுவது குறவஞ்சி இலக்கியம். குறவஞ்சி இலக்கியங்களில் தற்போது வரை சிறப்பு பெற்று வரும் இலக்கியம் திரிகூட ராசப்ப கவிராயர் எழுதிய திருக்குற்றால குறவஞ்சி ஆகும். இதனால் இந்நூல் “கவிதை கிரீடம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது. இச் சிறப்புமிக்க இலக்கியத்தில் கடவுள் வணக்கம், இறைவனின் திருஉலா, வசந்தவல்லியின் காதல், குறவஞ்சி நாடகம், சிங்கனுக்கும் சிங்கிக்கும் இடையேயான உரையாடல் என பல்வகையான செய்திகள் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் இவ்விலக்கியத்திற்கு மென்மேலும் மெருகூட்டுகின்றன. இலக்கியத்தில் வரும் வர்ணனைகள் பிற சிற்றிலக்கிய வகைகளில் இருந்து இவ் இலக்கியத்தை மேம்படுத்திக் காட்டுகின்றன. இவ்வுலக்கியமானது குற்றால மலையின் பெருமைகளையும் அங்கு காணப்படும் மக்களின் வாழ்வியல் பற்றிய செய்திகளையும் நம் கண் முன்னே எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

குறிப்புச்சொற்கள்: சிற்றிலக்கியம், குறவஞ்சி, தலைவி, தலைவன், மலைவளம்.

முன்னுரை

சிற்றிலக்கிய வகையில் சிறப்பு வாய்ந்தது குறவஞ்சி. இது 16, 17ஆம் நூற்றாண்டளவில் தோன்றி சிறப்பிடம் பெற்றது. இவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் தொல்காப்பியர் காலம் தொட்டு காணப்படுகின்றன. குறவஞ்சி நூல்களில் வரும் குறி சொல்லும் நிகழ்வுகள் சங்க காலத்தில் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தன. சான்றாக தலைவனும், தலைவியும் காதல் கொள்கின்றனர். தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்கின்றான். தலைவனை நினைத்து தலைவி மனம் வருந்தி உடல் மெலிகின்றாள். இதனால் வருந்திய நற்றாயும், செவிலித்தாயும் அவள் மெலிவிற்கான காரணத்தைக் கண்டறிய முயன்றனர். எனவே அவர்கள் கட்டு, கழங்கு, வெறியாடல் போன்றவற்றை நிகழ்த்தி தெய்வத்தின் மூலம் தலைவியின் மெலிவுக்கான காரணத்தை கண்டறிந்து தீர்க்க முயன்றனர். இந்நிகழ்வே குறவஞ்சி இலக்கியத்துக்கு அடிப்படையாகும். இந்நிகழ்வை உறுதிபடுத்திய தொல்காப்பியரும், “கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும் ஓட்டிய திறத்தால் செய்திக் கண்ணும்” (தொல். பொருள். நூ. 25:112-113) என்று குறிப்பிடுகின்றார். பிற்காலத்தில் குறவஞ்சிக்கு சிறப்பான இலக்கணம் வகுத்த வீரமாமுனிவர் தம் சதுரகராதியில், “ஆசிரியப்பா, வெண்பா, தரவு, கொச்சம், கலித்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம், போன்ற இயற்றமிழ் செய்யுளுடன் சிந்து, கீர்த்தனை, கண்ணிகள் போன்ற இசைப்பாடல்களுடன் வருவது” (சதுரகராதி, ப. 338) என்று கூறிச்செல்கின்றார். எனவே சொல்லழகம், பொருளழகம், ஓசைநயமும், எதுகை, மோனை போன்ற தொடையும், வனப்பும் கலந்து உலக வழக்காக வருவது குறவஞ்சியாகும். இவ்வாறு பன்னெடுங்காலம் கூறப்பட்ட குறி நிகழ்வுகள் நன்கு இலக்கிய வடிவம் பெற்று 16ஆம் நூற்றாண்டளவில் குறவஞ்சி நூலாக உருப்பெற்றது. குறம் என்ற இலக்கிய வடிவில் தலைவிக்கு குறத்தி குறி கூறும் நிகழ்ச்சி மட்டும் இடம் பெறும். குறவஞ்சி என்பது மேற்சொன்னவற்றுடன் இன்னபிற நிகழ்வுகளும் இடம்

பெறும். பல குறவஞ்சி நூல்கள் தமிழில் தோன்றினாலும் குற்றாலக் குறவஞ்சிக்கு அவை ஈடாகவில்லை. அது பலகாலம் நாடகமாக நடிக்கப் பெற்ற சிறப்பு வாய்ந்தது.

குற்றாலக் குறவஞ்சியின் நிகழ்விடம்

குற்றாலக் குறவஞ்சியின் நிகழ்விடம் குற்றால மலையாகும். இது பாண்டிய நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற தலமாகும். இது இன்றைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தென்காசிக்கு அடுத்துள்ளது. திருக்குற்றாலம் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள சிறப்பு பெற்ற 14 தலங்களில் ஒன்றாகும். இது நிலவளமும், நீர்வளமும் ஒருங்கே கொண்டது. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் திருக்குற்றால நாதனாவான். இம்மலையில் தோன்றும் அருவிகள் மிகவும் சிறப்புமிக்கவையாகும். இவை சிவமது கங்கை, செண்பகத் தடாகம், பொங்குமாக் கடல், வடஅருவி, சித்ராநதி போன்றவையாகும். இவற்றை பஞ்சதீர்த்தம் என்றழைப்பர். குற்றாலநகருக்கு 21 பெயர்கள் வழங்கி சிறப்பிக்கப் படுகின்றது. குற்றால நகரைச் சிறப்பிக்க வந்த ஞானசம்மந்தப் பெருமான், “போதும் பொன்னும் உந்தி அருவி புடைசூழக் கூதல் மாரிதுண் துளி தூங்கும் குற்றாலம்” (திருக்குற்றாலப் பதிகம், 8) என்று புகழ்வதை எண்ணிப் பார்க்கலாம். குற்றாலமலை பலவகை மூலிகைகள் நிறைந்த பகுதியென்பதால் மிகவும் சிறப்பு பெறுகின்றது.

குற்றாலக் குறவஞ்சியின் ஆசிரியர்

குற்றாலக் குறவஞ்சியின் ஆசிரியர் திரிகூடராசப்பக் கவிராயராவார். இவர் தென்காசியை அடுத்த மேலகரம் என்ற ஊரினர். சைவ வேளாள மரபினர். கவிநலமும், இலக்கியத் திறனும் ஒருங்கே கொண்டவர். மடக்கு, திரிபு, சிலேடை போன்ற சொல்லணிகளும், உவமை முதலிய பொருளடைகளும் கொண்டு கவிபுனைவதில் வல்லவர். குற்றாலநாதர் மீது நீங்காத பக்தி கொண்டவர். இவர் குற்றாலநாதர் மீது 14 நூல்கள் பாடிய போதிலும் குற்றாலக் குறவஞ்சி நூலே யாவற்றிலும் மேம்பட்டதாகத் திகழ்கின்றது. இவரின் கவித் திறனையறிந்த மதுரைநாயக மன்னர் முத்து விஜயசொக்கநாத நாயகர் இவருக்கு “குற்றாலநாத வித்துவான்” என்ற பட்டம் வழங்கியதுடன், நிலங்களை மானியமாய் வழங்கியும் சிறப்பித்தான். அந்நிலம் இன்றும் “குறவஞ்சிமேடு” என்று அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவர் வடகரை நாட்டின் அரசரான சின்னணஞ்சாத் தேவரின் அவைக்களப் புலவராகவும் திகழ்ந்தார். தன்னைப் புரந்த வள்ளல்கள் எல்லோரையும் தன்னூலில் பாராட்டுவதின் மூலம் நன்றி மறவாப் பெருந்தகையாளராய்த் திகழ்ந்தார். இவர் குற்றாலக் குறவஞ்சி நூலை கி.பி.1711ஆம் ஆண்டில் இயற்றியதாக ஆய்வாளர்கள் கணிப்பர்.

மலைவளம்

ஆண் குரங்குகள் பல்வகைப் பழங்களைப் பறித்துக் கொடுத்துப் பெண் குரங்குகளோடு தழுவும் அக் குரங்குகளால் சிதறியெறியப்படுகின்ற பழங்களை வானுலகத்தில் வாழும் தேவர்கள் இரந்து இரந்து வேண்டிக் கேட்பார்கள். வனவேடர்கள் தம் கண்களால் ஏறெடுத்துப் பார்த்து உற்று நோக்கித் தேவர்களை அழைப்பார்கள் வானின் வழியாகச் செல்கின்ற சித்தர்கள் கீழிறங்கி வந்து காயசித்தி மருந்துகளாகிய வன மூலிகைகளை வளர்ப்பார்கள் தேன் கலந்த மலையருவியினது அலைகள் மேலெழுந்து வானத்தினின்றும் வழிந்து ஓடும் அதனால் செந்நிற ஞாயிற்றின் தேரிற்பூட்டிச் செல்லும் குதிரைக் கால்களும் தேர்ச்சக்கரமும் வழுக்கி விழும் வளைந்துள்ள இளம் பிறையைச் சூடியிருக்கின்ற சடைமுடியையுடைய அழகரான திருக்குற்றால நாதர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றாலமாகிய இச் சிறப்புவாய்ந்த திரிகூடமலையே எங்களுக்குரிமையாக நாங்கள் வாழ்கின்ற மலையாகும். இதனை,

வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும்

மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்

கானவர்கள் விழிஎறிந்து வானவரை அழைப்பார்

கமனசித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பார்

தேனருவித் திரையெழும்பி வானின்வழி ஒழுகும்

**செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுகும்
கூனலிளம் பிறைமுடித்த வேணிஅலங் காரர்**

குற்றாலத்திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே (குற்., பா. 1-4)

என்னும் பாடல் வாயிலாக உணரலாம். ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய நீர் வீழ்ச்சி, செல்லும் வேகத்தில் கழங்காடுகின்றது என்று எண்ணும்படி முத்துக்களை ஒதுக்கிச் செல்லும். அவ்வருவி, மக்கள் வாழ்கின்ற வீட்டின் முற்றங்களிலெல்லாம் பரவிச் சென்று சிறுமிகளின் மணல்வீடுகளை அழித்துக் கொண்டு ஓட்டம் பிடிக்கும். நாங்கள் மலைக்கிழங்குகளைத் தோண்டியும், தேன் இறால்களைப் பிய்த்து எடுத்தும், மலையின் செழிப்பைப் பாடிக்கொண்டே கூத்தாடுவோம். பூண்கட்டிய யானைக்கொம்புகளை ஒடித்து உலக்கையாகக் கொண்டு வறுத்த தினைத் தானியத்தை இடிப்போம். இளமை பொருந்திய குரங்குகள் இனிமையுள்ள மாம் பழங்களையே பந்தாகக் கொண்டு அடித்து விளையாடும். தேன் பெருகி ஓடுகின்ற செண்பகப் பூவின் மணம், தேவருலகினிடத்தே போய்ப் பரவும். அருட்கொடை வழங்குகின்ற தேவாதி தேவராகிய குறும்பலா மரத்தினடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றால நாதருக்குரியதான எல்லா வளப்பமும் பெருகியிருக்கின்ற திருக்குற்றாலமலையே எங்களுக்குரியதாக நாங்கள் வாழுகின்ற மலை. இதனை,

முழங்குதிரைப் புனலருவி கழங்கெனமுத் தாடும்

முற்றம்எங்கும் பரந்துபெண்கள் சிற்றிலைக் கொண்டோடும்

கிழங்குகிள்ளித் தேனெடுத்து வளம்பாடி நடிப்போம்

கிம்புரியின் கொம்பொடித்து வேம்புதினை இடிப்போம்

செழுங்குரங்கு தேமாவின் பழங்களைப்பந்தடிக்கும்

தேன்அலர்சண் பகவாசம் வானுலகில் வெடிக்கும்

வழங்குகொடை மகராசர் குறும்பலவின் ஈசர்

வளம்பெருகும் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே (குற்., பா. 5-8)

என்னும் அடிகள் வழி அறியமுடிகின்றது. ஆடுகின்ற நாகப் பாம்புகள் கக்கிய எண்ணிறந்த மணிகள் எங்கும் ஒளிகொடுக்கும். யானைகளானவை திங்களைத் தாம் உண்ணும் கவள உருண்டையென எண்ணி அது செல்கின்ற வான்வழியில் போகவொட்டாமல் தடைசெய்யும், மலைக் குறவர்கள் தினைப்பயிரை விதைப்பதற்காக அழிக்கப் படுகின்ற காடுகளிலெல்லாம் உள்ள பலவகை மரங்களும் அகில் குங்குமம் சந்தனமரங்களும் கண்டோர் வியக்கும்படி தம் மணங்களைப் பரப்பும்; காடுகளில் எங்கும் ஓடிச்சென்று வரையாடுகள் துள்ளிக் கீழே பாயும். காகமும் பறவாத உயர்ந்த மலையில் மேகக் கூட்டங்கள் உச்சியில் சாய்ந்தோடும். நீண்ட குறும்பலாவடியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவரும் கைலை மலையில் வாழ்பவருமாகிய திருக்குற்றாலநாதரின் நிலைபெற்றிருக்கின்ற திருக்குற்றாலமலையே எங்களுக்கு குரியதாக நாங்கள் வாழ்கின்ற மலை. இதனை,

ஆடுமர வீனுமணி கோடிவெயில் எறிக்கும்

அம்புலியைக் கவளமென்று தும்பிவழி மறிக்கும்

வேடுவர்கள் தினைவிரைக்கச் சாடுபுனந் தோறும்

விந்தைஅகில் குங்குமமுஞ் சந்தனமும் நாறும்

காடுதொறும் ஓடிவரை ஆடுகுதி பாயும்

காகமணு காமலையில் மேகநிரை சாயும்

நீடுபல வீசர்கயி லாசகிரி வாசர்

லைதங்கும் திரிகூடமலை எங்கள் மலையே (குற்., பா. 9-12)

இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது. திருக்கைலைமலையென்று கூறப்படுகின்ற வடக்குப் பக்க மலைக்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கின்ற மலையாகும்; இது பெரிய பொன்மலை என்னும் மேருமலை போன்ற உயர்ந்த மலை. சிவசைலம் என்னும் தெற்கு பக்கமுள்ள மலைக்கு வடக்குப் பக்கமாக இருக்கின்ற மலை. இம்மலை மற்ற எல்லா மலைகளின் சிறப்பெல்லாம் தனக்குள்

நிறையக்கொண்டிருக்கும் வளமுடையது. அது வைரமணியுடன் பலவகை மணிகளையும் விளைத்துத் தருவது. வான்வழியாகச் செல்லும் ஞாயிறு குகைகளையே வழியாகக்கொண்டு நுழைந்து செல்வதற்கு இடனாக இருப்பதும் அந்த மலை. அறிதுயில் புரிகின்ற திருமாலான வருங்கூடத் துயில் விட்டெழுந்து எல்லா உலகங்களிலும் போய்த் தேடுகின்ற மேன்மையாளராகிய திரிகூடநாதப் பெருமானுக்குரிய திரிகூட மலைதான் எங்களுக்குரியதாக நாங்கள் வாழ்கின்ற மலை. இதனை,

கயிலைஎனும் வடமலைக்குத் தெற்குமலை அம்மே
கனகமகா மேருஎன நிற்குமலை அம்மே
சயிலமலை தென்மலைக்கு வடக்குமலை அம்மே
சகலமலை யுந்தனக்குள் அடக்குமலை அம்மே
வயிரமுடன் மாணிக்கம் விளையுமலை அம்மே
வான்இரவி முழைகள்தொறும் நுழையுமலை அம்மே
துயிலுமவர் விழிப்பாகி அகிலமெங்கும் தேடும்
கூடமலை எங்கள்மலை அம்மே (குற்., பா. 13-16)

என்னும் பாடல் பகர்கின்றது. கொல்லி மலையானது எனக்குப் பின் பிறந்த செல்லி என்னும் பெயருடையாளுக்குரிய மலையாகும்; அவளின் கணவனுக்கு இருப்பது பழனிமலை. ஞாயிறு மேலே செல்கின்ற விந்தை என்னும் மலையே என் தந்தைக்குரிய மலை! இமயமலை என்னுடைய தமையனுக்குரிய மலை சொல்லுதற்கரிய சுவாமி மலை என்னும் மலையே என் மாமியாளுக்குரிய மலையாகும் அம்மே! என் தோழிக்குரிய மலையோ நாஞ்சில் நாட்டிலுள்ள வேள்வி யென்னும் மலையாகும் அம்மே! மேகங்கள் குமுறலாகிய பறையை முழக்க, அதற்கேற்ப மயிலினங்கள் நடனஞ்செய்கின்ற திரிகூட மென்னும் திருக்குற்றாலமலையே எங்களுக்குச் செல்வப்பொருளாக இருக்கின்ற நாங்கள் வாழும் மலை. இதனை,

கொல்லிமலை எனக்கிளைய செல்லிமலை அம்மே
கொழுநனுக்குக் காணிமலை பழனிமலை அம்மே
எல்லுலவும் விந்தைமலை எந்தைமலை அம்மே
இமயமலை என்னுடைய தமையன்மலை அம்மே
சொல்லரிய சாமிமலை மாமிமலை அம்மே
தோழிமலை நாஞ்சிநாட்டு வேள்விமலை அம்மே
செல்இனங்கள் முழவுகொட்ட மயிலினங்கள் ஆடும்
ரிகூடமலை யெங்கள் செல்வமலை அம்மே (குற்., பா. 17-20)

இப்பாடல் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. எங்கள் குலம் தவிர வேறொரு சாதியில் நாங்கள் பெண்கள் கொடுக்கமாட்டோம். வேறொரு குலத்தில் பெண்களை மணம் செய்யவும் மாட்டோம். குறவர் சாதியினராகிய நாங்கள் ஒருவரை நட்புக் கொண்டால் இடையில் அந்நட்பை விட்டுவிடமாட்டோம். நாங்கள் அச்சங்கொள்ளும்படி தினைப் புனத்தினிடத்தே வருகின்ற யானை முதலிய விலங்குகளைத் துரத்தி வேங்கை மரமாக நின்று எங்களுக்கு நிழல் தந்த முருகப் பெருமானுக்கு வள்ளி யென்னும் ஒரு பெண்ணை முன்பு கொடுக்கலானோம். அதற்காக எங்களுக்குரிமையான வேறு மலைகள் எல்லாவற்றையும் மகட்கொடைப்பொருளாக வழங்கலானோம். ஞாயிறு திங்கள் சுற்றிவருகின்ற மேருமலையைத் துருவன் என்பவனுக்குக் கொடுத்துவினோம். சிறந்தவராகிய திருக்குற்றால நாதருக்குரிய இத்தகைய திரிகூட மலையே எங்களுக்குரியதாக நாங்கள் வாழ்கின்ற மலை. இதனை,

ஒருகுலத்திற் பெண்கள்கொடோம் ஒருகுலத்திற் கொள்வோம்
உறவுபிடித் தாலும்விடோம் குறவர்குலம் நாங்கள்
வெருவிவருந் தினைப்புனத்திற் பெருமிருகம் விலக்கி
வேங்கையாய் வெயில்மறைந்த பாங்குதனைக்குறித்தே
அருள்இலஞ்சி வேலர்தமக் கொருபெண்ணைக் கொடுத்தோம்

ஆதினந்து மலைகளெல்லாம் சீதனமாக் கொடுத்தோம்
பரிதிமதி சூழ்மலையைத் துருவனுக்குக் கொடுத்தோம்
பரமர்திரி கூடமலை பழையமலை அம்மே. (குற்., பா. 21-24)

என்னும் பாடல் அடிகள் சுட்டுகின்றன.

குறத்தி நாட்டு வளம்

வடபால் இருப்பது ஆரிய நாடு. தென்பால் இருப்பது குற்றாலம் என்னும் தென் - ஆரிய நாடு. இங்குக் காமத்துரை மன்மதன் வந்தான் என்று அவனது குயில் - சின்னம் முன்னே வந்து ஊதும். ஆரம் தாங்கிய மின்னல் போன்ற மகளிர் தங்களின் அல்குல் தேரினை அழகுபடுத்திக்கொள்வர். நிலா என்னும் குடையைப் பிடித்துக்கொண்டு, கிளியாகிய குதிரை பூட்டி, தென்றல் தேரில் ஏறிக்கொண்டு மாரன் உலா வருவான். இதனை,

சூர மாங்குயிற் சின்னங்கள் காமத்
துரைவந் தான்துரை வந்தானென் றுத
ஆர மாமுலை மின்னார் அவரவர்
அல்குல் தேர்கள் அலங்காரஞ் செய்யப்
பார மாமதி வெண்குடை மிஞ்சப்
பறக்கும் கிள்ளைப் பரிகள்முன் கொஞ்சத்
தேரின் மாரன் வசந்தன் உலாவுந்

திருக்குற் றாலர்தென் ஆரிய நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:1)

என்னும் பாடல் வாயிலாக அறியமுடிகியது. மகளிர் கார்மேகம் போன்ற கூந்தலை உடையவர்கள். இதனைக் கண்டு நாணிய மேகம் கடலைச் சேர்ந்து தன் நிறத்தைக் கருநிறம் ஆக்கிக்கொள்ளும். மின்னல் என்னும் வில்லை வளைத்து மழைத்தாரை அம்புகளைப் பொழியக் கொண்டல் என்னும் தேரில் ஏறி சூரியன் தேரைச் சூழும் கார்காலம் தன் வெற்றியைக் கொண்டாடும் தென்-ஆரிய நாடு இது. இதனை,

காரைச் சேர்ந்த குழலார்க்கு நாணிக்
கடலைச் சேர்ந்த கறுப்பான மேகம்
வாரைச் சேர்ந்து முலைக்கிணையாகும்
மலையைச் சேர்ந்து சிலையொன்று வாங்கி
நீரைச் சேர்ந்த மழைத்தாரை அம்பொடு
நீளக் கொண்டலம் தேரேறி வெய்யவன்
தேரைச் சூழ்ந்திடக் கார்காலம் வெல்லும்

திருக்குற்றாலர்தென் ஆரிய நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:2)

என்னும் பாடல் அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. துறையில் கிடக்கும் எருமை சொரியும் பாலை வாளைமீன் பருகி, தாழ்ப் பழுத்திருக்கும் பலாவில் பாய, அந்தப் பலாப்பழம் வாழைமீது சாய, வாழைமரம் தாழைமரத்தில் சாய, வருகின்ற விருந்தினரை ஓம்புபவர் போல வாழையிலைக் குருத்தை விரித்து, தாழை தன் சோற்றினைக் கொட்டும் தென்-ஆரிய நாடு இது. இதனை,

சூழ மேதி இலங்குந் துறையிற்
சொரியும் பாலைப் பருகிய வாளை
கூழை வாசப் பலாவினிற் பாயக்
கொழும்ப லாக்கனி வாழையிற் சாய
வாழை சாய்ந்தொரு தாழையில் தாக்க
வருவிருந்துக் குபசரிப் பார்போல்
தாழை சோறிட வாழை குருத்திடும்

சந்திர சூடர்தென் ஆரிய நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:3)

இப்பாடல் வரிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. மகளிர் மொழி இனிப்பைப் பழிக்க விரும்பிய மண்ணாகிய ஆடவருக்குள்ளே மூடி, வளர்ந்து, பெண்ணின் தோளை இனிப்பால் வென்று,

கரும்புச்சுளை முத்துக்களை ஈன்று, மகளிர் சிரிப்பை வெல்லும் பூக்களைப் பூத்து, பிரியும் காலத்தில் பெண்மையை வெல்வதற்காக மன்மதனுக்கு வில்லாக இருப்போம் என்று கரும்பு ஓங்கும் தென்ஆரிய நாடு இது. இதனை,

அந் நலார்மொழி தன்னைப் பழித்ததென்று

ஆடவர் மண்ணில் மூடும் கரும்பு

துன்னி மீள வளர்ந்து மடந்தையர்

தோளை வென்று சுடர்முத்தம் ஈன்று

பின்னும் ஆங்கவர் மூரலை வென்று

பிரியுங் காலத்திற் பெண்மையை வெல்லக்

கன்னல் வேளுக்கு வில்லாக ஓங்கும்

கடவுள் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:4)

இப்பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றது. நிலவுலகுக்கு முதலாக விளங்கும் நாடு. எல்லாத் தேவர்கள் மீதும் அன்பு கொண்ட நாடு. திசையெலாம் புகழைப் பரப்பும் நாடு. துரோகம் சிறிதும் இல்லாத நாடு. முக்கண் சிவன் விளையாடும் நாடு. முந்திய நான்கு வேதங்களையும் பாடும் நாடு. அம்மையப்பரின் ஆரியநாடு. இதனை,

தக்க பூமிக்கு முன்புள்ள நாடு

சகல தேவர்க்கும் அன்புள்ள நாடு

திக்கெ லாம்வளர்ந் தோங்கிய நாடு

சிலத்து ரோகமும் நீங்கிய நாடு

முக்க ணான்விளை யாடிய நாடு

முதிய நான்மறை பாடிய நாடு

மைக்க ணாளுக்குழல் வாய்மொழி பாகர்

வசந்த ஆரிய நாடெங்கள் நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:5)

என்னும் பாடல் வாயிலாக அறியலாம். ஐந்நூறு மகம் ஆண்டுகள் பழமையான நாடு. அநேக கோடி யுகம் பழமையான நாடு. தாமரை என்னும் எண் கொண்ட ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய நாடு. திருமகளும் கலைமகளும் வணங்கும் நாடு. அகத்தியன் வந்த நாடு. இதனை,

அஞ்சநூறு மகம்கொண்ட நாடு

அநேக கோடி யுகங்கண்ட நாடு

கஞ்ச யோனி உதிக்கின்ற நாடு

கமலை வாணி துதிக்கின்ற நாடு

செஞ்சொல் மாமுனி ஏகிய நாடு

செங்கண் மால்சிவன் ஆகிய நாடு

வஞ்சி பாகர் திரிகூடநாதர்

வசந்த ஆரிய நாடெங்கள் நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:6)

இப்பாடல் வரிகள் நமக்கு தெவிஷ்டுகின்றன. மாதம் மூன்று மழை பொழியும் நாடு. வருடத்துக்கு மூன்று போகம் விளையும் நாடு. வேதம் மூன்றும்பல்கும் நாடு. மூவகைச் சிறப்புக்களும் கொண்ட நாடு. மூவகை மெய்யறிவு நன்மை விளைவிக்கும் நாடு. மூவுலகும் இதனை வலம்வந்து வணங்கும் நாடு. முத்தமிழ் ஓசையாக விளங்கும் குற்றால நாதரின் ஆரியநாடு. இதனை,

மாதம் மூன்றும் மழையுள்ள நாடு

வருடம் மூன்று விளைவுள்ள நாடு

வேதம் மூன்றும் பலாவுள்ள நாடு

விஷேசம் மூன்றும் குலாவுள்ள நாடு

போதம் மூன்றும் நலம்செயும் நாடு

புவனம் மூன்றும் வலஞ்செயும் நாடு

நாதம் மூன்றுரு வானகுற் றால

நாதர் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:7)

இவ்வரிகள் மூலம் உணர்த்துகின்றன. இங்கு நீங்குவது பாவம். நெருங்குவது கரும்பும் நெல்லும். தொங்குவது மாம்பழக் கொத்து. சுழல்வது தயிர் கடையும் மந்து. வெடிப்பது முல்லைமொட்டு. ஒலிப்பது மங்கல-முரசு. இது ஈசரின் ஆரியநாடு. இதனை,

நீங்கக் காண்பது சேர்ந்தவர் பாவம்

நெருங்கக் காண்பது கன்னலிற் செந்நெல்

தூங்கக் காண்பது மாம்பழக் கொத்து

சுழலக் காண்பது பூந்தயிர் மத்து

வீங்கக் காண்பது மங்கையர் கொங்கை

வெடிக்கக் காண்பது கொல்லையின் முல்லை

ஏங்கக் காண்பது மங்கல பேரிகை

ஈசர் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:8)

என்னும் பாடல் வாயிலாக அறியலாம். ஓடுவது வெள்ளநீர். ஓடுங்குவது யோகியர் உள்ளம். வாடுவது மகளிர் இடை. வருந்துவது கரு வெளிப்படுத்தும் சங்கு. போடுவது நிலத்தில் விதை. புலம்புவது மகளிர்காலிலுள்ள கொஞ்சு. தேடும் பொருள் நல்லறம், புகழ். இப்படிப்பட்டது திருக்குற்றாலத் தென்ஆரிய நாடு இதனை,

ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்

ஓடுங்கக் காண்பது யோகியர் உள்ளம்

வாடக் காண்பது மின்னார் மருங்குல்

வருந்தக் காண்பது குலுளைச் சங்கு

போடக் காண்பது பூமியில் வித்து

புலம்பக் காண்பது கிண்கிணிக் கொத்து

தேடக் காண்பது நல்லறம் கீர்த்தி

திருக்குற் றாலர்தென் ஆரிய நாடே (குற். குறத்தி நாட்டு, பா. 37:9)

இப்பாடல் வரிகள் தெள்ளம் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

முடிவுரை

புற்றீசல் போல் ஏராளமான குறவஞ்சி நூல்கள் தோன்றினாலும் அவை யாவும் குற்றாலக் குறவஞ்சிக்கு ஈடாகவில்லை. குறவஞ்சி என்றால் குற்றாலக் குறவஞ்சி என்று சொல்லுமளவுக்கு இந்நூல் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. கவிஞர் தன்காலத்து சிறப்பு நிகழ்வுகளையும், வரலாற்றுச் செய்திகளையும், இயற்கை அமைப்புகளையும் தன்னூலுள் பதிவு செய்துவிட்டு சென்றுள்ளார். குறவர் வாழ்வியல் நிலையை இத்துணை சிறப்புடன் கூறுவதால் கவிஞர் குறவர்களைப் பற்றி நன்கறிந்தவர் என்பதுடன், அவர்களின் இன்ப துன்பங்களில் தோய்ந்தவர் என்பது தெளிவு. பழம் தமிழ்க்குடிகளான குறவர் வாழ்வியலை இத்தனை சிறப்புடன் எடுத்துரைப்பதன் மூலம் இந்நூல் சிறுநிலக்கிய வகையில் மட்டுமல்லாமல் தமிழ் இலக்கியத்திலும் தலைசிறந்த இடத்தைப் பெறுகின்றது. மலைகளிலும், காடுகளிலும், நீர் நிலைகளிலும் அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடித் தானும் உண்டு பிறருக்கும் அளித்து, அனைத்து மக்களுக்கும் குறி சொல்லி, முக் காலத்தையும் உணர்த்தி, அவர்தம் கவலையைப் போக்கிய பண்டைய தமிழ்க் குடிகளான குறவர்களின் வாழ்வியலை, அவர்கள் பேசிய மொழியின் ஊடாகவே அனைவரும் அறியும்வண்ணம் எளிய நடையில் உரைத்ததன் மூலம் குற்றாலக் குறவஞ்சி நூல் தமிழ்த்தாயின் மணிமகுடமாகத் திகழ்கிறது என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

குறிப்புகள்

[1] இன்னாசி, சு (பதி). சதுரகராதி. சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, 2005.

- [2] புலியூர் கேசிகன். குற்றாலக் குறவஞ்சி. சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2009.
- [3] ---. தொல்காப்பியம். ஸ்ரீ செண்பகாப் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
- [4] புன்னைவனநாத முதலியார், பு. சி & இராமசாமிப் பிள்ளை, செ. குற்றாலக் குறவஞ்சி. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி, 1950.
- [5] ---.குற்றாலக் குறவஞ்சி. கலா சேத்திரம் வெளியீடு (உ.வே.சா.நூலகம்), சென்னை, 1945.
- [6] ---.திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி. திருக்குற்றாலநாத ஸ்வாமி கோயில் வெளியீடு, தென்காசி, 1953.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.